

ceta măcelulă, publicându, în acelaşu timpă, ordinul seă şi prin pristavi (vestitori publici) în tôte respântiele oraşului, pentru liniştirea şi consolarea poporului.

În cursulă acestei turburări, câţi-va din albanezi, fugiră cerându'si scăpare şi ascunđându-se prin nisce modeste căsuţe de prin mahalale; alţii ier se refugiră prin viile şi prin grădinile de p'înprejurulă oraşului, fie-care cum putu. Numărulă celor scăpaţi nu pôte fi mai mare de 40—50, căci toţi cei-l'alţi fură omoriţi. Ună altă corpă de 26 albanezi, sub comanda unui căpitană Atanasie Himariotu, neputendă fugi mai departe, din cauza mulţimei Turciloră cari coprinseseră acea suburbie, se refugiră la biserica numită Olteni, unde inchiđându-se, fură înconjuraţi de câte-va sute de Turci, cari bănuindă ca nu cum-va să fie şi alţi Albanezi întăriţi prin casele de prin prejură, deteră focă casseloră şi le prefăcură în cenuşă.

După ce, din ordinulă lui Kehaia-beiă, incetă omorulă prin tôte părţile oraşului, se ivi în aceeaşi đă, fōră veste, uăa treea scenă totă atătă de fiorōsă ca şi celle douē precedente: Albaneziă cei inchişi în biserica Olteni, fiindă treptată înconjuraţi de ună numără de peste douē miă Turci, cari 'i somaă a se preda, şi refusandă a ceda la somaţiunea loră, provocară uă luptă din celle mai împismuite. Turcii se grăbiră să aducă douē tunuri pe cari îndreptându-le asupra bisericei isbutiră să aprinđă invelişulă;